

P o s v e t u

Popolna preureditev Francije

Poraz Francije v tej vojni je koj po sklepu premirja napotil njene voditelje, da so začeli premišljati ter sklepati o tem: kako pomagati domovini zopet vsaj z leti na noge in jo otepi propasti? Odločujoče osebnosti so se odločile predvsem za popolno preureditev države, kar je treba začeti pri njenih temeljih — ustavi.

Izglasovanje pooblastil za novo ustavo

Francoski parlament in senat sta izglasovala na skupni seji sredi minulega tedna pooblastila maršalu in ministrskemu predsedniku Petainu, da sme izdelati novo francosko ustavo. Za je glasovalo 569, proti pa 80. Po glasovanju je bila podeljena predsedniku republike Lebrunu polnomoč, da razglasi s sodelujočo maršala Petaina novo ustavo, katere bo pred uveljavljanjem predložena narodu v odobritev.

Odstop dosedanega predsednika republike

Dosedanji predsednik francoske republike Lebrun je 12. julija odstopil s položaja predsednika. Maršal Petain se mu je zahvalil za požrtvovalnost, s katero je vodil Francijo v njenih najtežjih časih.

Maršal Petain poglavar nove Francije

Po odstopu Lebruna je prevzel maršal Petain oblast predsednika republike in vlade in ima naslov »poglavar francoske države«.

Istočasno je odstopila tudi dosedanja vlada in je bila postavljena nova, sestojeca iz 12 ministrov in nekaj državnih podtajnikov. Maršal Petain je določil, da bo vodil Francijo, če bi bilo njemu to onemogočeno, podpredsednik vlade Laval, če pa bi bil tudi ta na kak način oviran v tem poslu, pa novega vodjo določi ministrski svet z večino sedmih glasov. Obrambeni minister je tudi v tej vladi general Weygand.

Maršal Petain bo izvajal vso oblast v sodelovanju z ministri, ki so mu odgovorni. Do sestanka nove zbornice izvaja maršal Petain tudi zakonodajno oblast. Po sestavi zbornice bo imel maršal Petain ob resnih notranjih krizah tudi vso zakonodajno oblast. Senat in parlament ostaneta še nadalje, dokler ne pride na njihovo mesto zbornica, kakor določa nova ustava. Parlament in senat se sestanejo lahko edino na klic maršala Petaina.

Napovedi za preosnovo države

Poglavar francoske države Petain je Francozom koj po prevzemu vse oblasti razglasil po radiu, kakšna pooblastila je prejel in kako

jih bo izkoristil za preosnovo države. Ureditev Francije bo decentralizirana. Država bo v bodoče razdeljena po starem zgodovinskem načelu, kakor je bila v dobi kraljestva. Obsegala bo 30 zgodovinskih pokrajin. Na čelu vsake bo guverner. Dosedanja razdelitev na 90 okrožij (departementov) bo odpravljena.

Osrednja francoska vlada bo štela 12 ministrstev, katerim bodo pomagali podtajniki. Uprava bo poenostavljena, da bodo državni uradniki lahko hitreje in uspešneje opravljali svojo službo.

Največjo pozornost bo Francija v bodoče posvetila družini, ki je edina varovala francosko izročilo od rodu do rodu ter ohranjevala tisto, kar je bilo najboljše v francoskem narodu.

Sedež vlade in poglavarja države

Poglavar francoske države in vlada bosta v bodoče s privoljenjem nemške vlade stolovala v Versaillesu pri Parizu, ministrstva pa bodo v Parizu.

Izjava zunanjega ministra k preosnovi Francije

Francoski zunanji minister Baudoin je podal k državni preosnovi tole izjavo:

»Nova Francija bo imela več podobnosti z ameriškim političnim sistemom kakor s katerim drugim. Poglavar Francije bo hkrati predsednik države in predsednik vlade, kakor je predsednik Roosevelt. V Franciji ne bo ne fašističnega ne narodnosocialističnega pozdravljanja, ne črnih ne rjavih srajc. Vse namigavanje, da mislimo posnemati nemški ali italijanski red, je zlagano. Francija bo ohranila svobodne volitve, toda volilni red bo spremenjen v toliko, da bo vsak družinski poglavar imel en glas zase, en glas za ženo in en glas za vsakega otroka. Neoženjeni bodo imeli samo po en glas. Ta volilni red bo dal Franciji trdnjše državljansko podlago. Petainova vlada ne misli pri izvajanju teh preosnov uporabljaliti sile. Vse se mora izvesti v popolni svobodi.«

Vatikan in Francija. Prenavljajoča se Francija želi zgraditi svoje življenje in svojo bodočnost na novih temeljih. Prejšnje temelje je položilo laži-svobodomiselstvo pod vodstvom framonstva, katero ni pustilo francoske države iz svojih krempljev vseh 70 let, odkar obstoji tretja francoska republika. Sedanja francoska vlada hoče Francijo popolnoma osvoboditi pogubnega framonstva, ki vpliva, k čemur bi ji naj pomagala Sveta sto-

Kratke tedenske novice

Nas gradbeni minister dr. Miha Krek je obiskal Sofijo in se je udeležil zadnje nedelje slovesne otvoritve kongresa blagovnih kmetijskih združenj. G. minister je bil po razgovorih z različnimi ministri sprejet v avdienci pri kralju Borisu.

Madžarska, Romunija, Bolgarija in Grčija pošiljajo v zadnjem času vojaštvo domov. V vojaški službi bodo te države obdržale le najpotrebnejše število obveznikov. To znači, da se je položaj na Balkanu umiril.

Angleški ministrski predsednik Churchill je napovedal v svojem nedeljskem govoru po radiu skorajšnji napad Nemčije na Anglijo in dolgo vojno do leta 1942.

Nemci gradijo na zahodni obali reke Sane na Poljskem nasproti bivši trdnjavi Przemyśl Nemški Pšemisl.

Kitajski maršal Cangkajšek je izjavil, da je Japonska v triletni vojni s Kitajsko tako oslajena, da so njene grožnje proti francoski Indokinji, angleškemu Hongkongu in holandski Indiji prazne in imajo namen izsiljevanja.

Ameriška demokratska stranka je začela svoj kongres zadnje nedelje v Cikagu. Na kongresu sodeluje 1400 delegatov. Splošno prevladuje prepričanje, da bo Roosevelt soglasno izvoljen za predsedniškega kandidata.

Amerika bo podvojila svoje brodogradilne, letal bo imela 50.000, uvedla bo splošno vojno dolžnost in bo zvišala svojo armado na dva milijona mož.

Začetek napada na Anglijo bo napovedal najbrž kancler Hitler v posebnem govoru.

Češki armadni zbor se je srečno umaknil iz Bordeauxa v Franciji in je bil prepeljan v Anglijo. Med Čehi je zelo veliko letalcev.

Anglija razpolaga v Sredozemlju s 1250 letali in 120.000 vojakov. Armado tvorijo Angleži, Novozelandci in Indijci.

Romunski zunanji minister je ob prevzemu ministrstva poslal pozdravno brzojavko nemškemu zunanjemu ministru Ribbentropu, v kateri mu je zagotovil ozko sodelovanje z Nemčijo.

Poveljnik francoskega Džibutija, pristaniškega mesta za Addis Abebo, je odpovedal pokorščino maršalu Petainu in je izjavil, da se bo boril z Nemci in Italijani še naprej.

Holandska vlada je v sporazumu z okupacijsko nemško oblastjo odpustila vojaštvo na svoje domove.

V baltičkih državah so se zadnje dni vršile volitve v parlament. Zmagali so sovjetom prijazni politiki. V državah se bo režim, v kolikor se še ni, popolnoma spremenil v prilog Rusom.

Angleška mornarica je od začetka vojne do danes izgubila deset podmornic.

V zadnjih dneh so bili srđiti letalski boji nad Kanalom med angleškimi in nemškimi letali. Zbitih je bilo na obeh straneh veliko letal.

Angleži so v zadnjem tednu neprestano napadali z letali nemška pristanišča, tovarne letal, različne industrije in predelovalnice olj. Poročajo o velikanski škodi, ki so jo z bombardiranjem napravili Nemčiji.

Nemci tudi ne počivajo in vračajo Angležem milo za drago. Napadi so vsako noč.

metre razpetine, plahu-tajo tedaj namreč avtomatično dalje.

Sto let poročena. Bolgarska je dežela dolgega življenja, toda zakonca, ki živita skupaj že sto let, sta posebnost celo za to deželo. Veliko pozornost je zato pred kratkim vzbudila stoletnica poroke, ki sta jo slavila dva zakonca iz bližine obmorskega pristanišča Varne. Ta dan so proslavili z veliko veselico, stara človeka sta prejela nešteto častitk in daril. Mož šteje 127 let, žena je dve leti mlajša.

Imovit trobentač. Pred kratkim so v Njujorku prijeli nekega ruskega izseljenca, ki si je služil kruh z igranjem na trobento po ulicah. Prijeli so ga, ker se je hotel peljati z železnico brez voznega listka. Ko so

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

*

Medtem ko je govoril Končnik navadno razburjeno in je pri tem rad mahal okoli sebe, je govorila ona počasi, z zvito preudarnostjo, kakor da vsako besedo tehta. Le obraz, ki ji je enkrat zardel, drugič obledel, je razodel, kaj se v njej godi.

Danes se je tudi Končnik krotil, očitno je bilo, da ga je nekaj potrljo; govoril je bolj previdno in bolj mirno kakor po navadi.

»Gospodična Lizka,« je dejal po kratkem molku, »menda uvidite, da v takih razmerah ne morete ostati več pri hiši.«

»Da,« je odgovorila kakor na preži. »Za tri, štiri mesece pojdem na dopust. Ko bo vse pri kraju, se zopet vrnem.«

»Kaj še! Vračali se ne boste.«
»Zakaj ne? Saj sem vam zvesto služila. Saj ste bili zadovoljni z menoj.«

»Z vašim delom že, z vašim vedenjem pa ne.«

»To je moja reč in ne briga nikogar.«

»Meni ni vseeno, če ženska, ki pri meni služi, nezakonskega otroka pričakuje. Ljudje tako reč vidijo in sodiijo.«

12

»Kaj ljudje! Taki marnji se skadijo kakor megla. Kdo bo na ljudske marnje gledal!«

»Pa na svojo čast bom gledal. Ta mi je več kakor vse drugo.«

»Vaši časti bo bolj na škodo, če grem in če me ne bo več nazaj.«

»Kako to?«

»Ljudje bodo po svoje sklepali in bodo vas osumili.«

»Vraga, česa osumili?«

»To si vendar lahko mislite. Saj ste pametni. Hihi!«

»Saj boste morali povedati, kdo je oče.«

»Moralo ne. To še ni prav nič gotovo, če bom.«

»Vi ste vražja ženska.«

»Vi ste pa kar za v oltar, hihi.«

»Dosti je besed. Šli boste; rajši danes ko jutri. Za en mesec vam še plačam vnaprej. Pa nikar ne mislite, da se boste vrnili!«

Preudarjala je nekaj trenutkov, potem pa je dejala predržno:

»Dobro, naj bo po vašem. Poprej pa se bova še pomenila, kaj in koliko mi gre.«

»Svojo plačo dobite; več kaj vam ne gre.«

»Tega si nikar ne verjemite! Jaz sem zato prišla k hiši, ker so mi službo čez vse pretege prehvalili in mi dejali, da ne bo služba, ampak da me čaka kaj več.«

»Jaz vam kaj takega nisem dejal.«

lica (rimski papež). Da želi vlada najtesneje sodelovati z Vatikanom, se vidi iz tega, ker je papeški nuncij na Francoskem monsignor Valery poslal na prošnjo maršala Petaina in podpredsednika vlade Laval na načrt nove francoske ustave v Vatikan. Službeno vatikansko glasilo »Osservatore Romano« hvali in priznava napore in delo maršala Petaina, kar je dokaz za vzpostavitev novih odnosov med Francijo in Vatikanom.

Novi blaženi. Nedavno je papež Pij XII. proglasil za blaženega častitega božjega služabnika kapucinskega brata Ignacija, ki je bil rojen leta 1701. v vasi Lakoni na otoku Sardiniji iz uboge kmečke rodbine, in sicer kot drugi izmed deveterice bratov in sester. Star 20 let je stopil v kapucinski red, v katerem je dolgo vrsto let z bisago čez ramo in s palico v roki hodil po vaseh in trgih, proseč miloščine za svoje samostanske brate. Umrl je dne 12. maja 1781. V nedeljo, 26. maja, je bila proglašena za blaženo častita služabnica božja — po rodu Italijanka, umrla leta 1855. — Marija pl. Rosa, ustanoviteljica družbe Služabnic usmiljenja, katere tudi v naši državi na več krajih uspešno delujejo v krščanski vzgoji ženske mladine. Kmalu se bo tudi začela razprava o prvem primeru kanonizacije mučenika iz državljanske vojne v Španiji, ki je bila končana leta 1939. V tej vojni in tudi v dobi, ko se je vojna pripravljala, je veliko število ljudi, zlasti duhovniki in redovniki, umrlo mučeniške smrti za Kristusa in katoliško Cerkev. Med njimi je zlasti zaslovelo ime barcelonskega škofa Manuela y Almandos, ki

so ga brezbožni komunisti umorili iz sovraštva do vere in Cerkve, preden so Francove čete zasedle Barcelono. Sedaj se bo začela razprava o tem, da se ta mučeniški škof proglasi za blaženega.

Brezbožniki niso zadovoljni. Znani vodja ruskih brezbožnikov Jaroslavsky je takole izpovedal program in cilj brezbožniške propagande: »Mi hočemo zažgati vse cerkve vsega sveta v enem samem splošnem požaru. Naše brezbožniško gibanje je postalo ogromna moč, ki uničuje vsakršno versko čutenje. To gibanje je eno izmed najmočnejših pomožnih sil v protiverskem socialnem boju, namenjenem razrušiti temelje starega sveta. Verniki vseh veroizpovedi naj se dobro zavedajo, da jih iz tega vesoljnega potopa ne bo rešil no-

ben Bog, noben svetnik in nobena molitev.« Brezbožniki so stavili velike nade v sedanji vojni požar, ki naj bi s svojim silnim plamenom uničil vse cerkve in zatrl vsako versko čutenje. Njihove nade pa se niso uresničile v taki meri, kakor so pričakovali. To se ni zgodilo niti v tistih pokrajinah, ki jih je zasedla zveza ruskih sovjetskih republik. Še manj pa v drugih zasedenih krajih. Prav nasprotno se je zgodilo. Sovjetski brezbožniki se namreč javno pritožujejo, da so zadnji dogodki povzročili slabe posledice za njihove organizacije. Tako so prenehala njihova društva v Belgiji, Nizozemski in Skandinaviji, ker je mnogo članov in voditeljev zaprtih. Zato zahtevajo pomoč in zaščito za svoje člane.

Monakovski posvet

V »Slov. gospodarju« smo poročali, da je povabil nemški kancler italijanskega zunanjega ministra grofa Ciana v Berlin na razgovor o položaju, ki je nastal v Evropi po predaji Francije in pred napadom Nemčije na Anglijo. Po posvetih v Berlinu se je odpeljal Ciano na ogled bojišča na zapadu, kjer se je pomudil nekaj dni. Z ogleda bojnih poljan pa se ni vrnil v Berlin, ampak se je pripeljal dne 10. julija v Monakovo, kjer so ga sprejeli z velikimi vojaškimi častmi.

Po prihodu grofa Ciana sta prispela v Monakovo na poziv Hitlerja madžarski ministr-

ski predsednik grof Teleky in zunanji minister grof Czaky. Sestanek in razgovori so se vršili v domu vodje rajha Hitlerja. O teh posvetovanjih je bilo izdano običajno kratko poročilo, ki pravi, da je potekel sestanek v duhu prijateljstva.

Vsa neuradna poročila o monakovski konferenci se strinjajo v tem, da je šlo za nadaljnjo usodo Romunije, od katere zahteva Madžarska vrnitev Sedmograške, katera je bila Madžarom odvzeta po svetovni vojni in dana Romuniji, ki se je tedaj borila na strani Anglije, Francije ter Italije.

Znani preoceanjski letalec in polkovnik ameriške vojske Lindbergh

General Lazaro Cardenas, predsednik Mehike

Vladar francoske kolonije Indokine, ki diši raznim veselilam

Čehoslovak H. Serbak v Ameriki je iznašel nezgorljiv papir

»Pa so mi drugi in najbrž v vašem imenu. Le zaradi tega, ker sem kaj več upala, sem prišla sem. Bila sem od jutra do noči na nogah in sem gledala na vas in vaše reči, kakor da so moje. Plače mi niste dali Bog ve kake. Bila bi lahko boljše službo dobila, ko bi mi bilo le za službo.«

»Kaj torej hočete?« je vprašal.

»Dajte mi štiri tisoč goldinarjev na roko, potem se v miru lahko ločiva in ne bom vam v nadlego.«

»Ali ste znoreli?«

»Mislim, da sem pri bolj zdravi pameti kakor vi.«

»S kako pravico morete od mene zahtevati tak ogromen znesek? Nič več vam nisem dolžen kakor vašo plačo.«

»Taka, kakor odhajam od hiše, bom težko kje dobila kako za kaj službo; zaradi tega morate zame in za otroka, ki ga pričakujem, poskrbeti.«

»Salabolt, kaj me to briga! Jaz nisem kriv, da ste si sramoto nakopali. Jaz se vas še s prstom nisem dotaknil, čeprav ste se mi tolikokrat nastavljali. To vendar veste.«

»Jaz vem samo to, kar mi nese.«

»Naj vam tisti, ki je oče, plača štiri tisoč!«

»Oče bo tisti, ki ga bom jaz za očeta naznanila.«

»Dobro, pa pojdite k njemu in zahtevajte od njega denar!«

»To sem že pravkar storila.«

»Kaj, preklemanska ženska, mene hočete obdolžiti, ki nikoli nisem imel kaj z vami?«

»Za svojo bodočnost bom skrbela.«

»Ha, počakajte me, vas bom izučil! Tožil vas bom, da ste mi hoteli denar izsiliti.«

»Kar tožite, če morete! Jaz nisem ne besede zinila, ki bi je ne mogla zagovarjati.«

Doslej se je še premagoval; zdaj pa je bruhnilo iz njega:

»Še danes — takoj zdaj se mi izgubite! Lažnivka goljufiva! Nesramnica pocestna! Marš!«

Ženska je vsa zagorela od jeze, vendar se je krotila in ga je le rahlo usekala:

»Ko bi imela priče, bi vas zaradi razžaljenja tožila. Toda nikar ne mislite, da bom vse tiho požrla! Motite se, če to mislite. Me boste šele spoznali.«

V obeh ji je žarel ogenj maščevalnosti.

On je pobral štiri desetake iz listnice in vrgel bankovce pred njo:

»Na, to je vaša plača. Zdaj pa se izgubite!«

»Adijo, moj ljubi — na svidenje!« je rekla porogljivo in pomenljivo. Pobrala je denar, se zasukala in odstopicljala skozi vrata.

Ko je odšla, je planil Končnik po sobi gor in dol; po glavi so mu rojile motne misli. Ta lažniva, hudobna ženska je vsega kos. Spravila ga bo še ob najvišje, kar ima: ob čast. Ne, to se ji ne sme posrečiti; do kraja se

ga preiskali, so dognali, da predstavlja pravo »potujočo banko«. Našli so v njegovih žepih namreč 700 dolarjev v gotovini in 49.000 dolarjev v hranilnih knjižicah. Ko so ga vprašali, odkod ta denar, je samo pokazal na svojo trobento. Ameriški listi pravijo, da je ta beraški muzikant pač najbogatejši trobentač na svetu.

Šipe iz sladkorja. V filmskih predstavah se pogostoma pojavljajo prizori z razbitimi okenjskimi šipami. Često je potrebno, da plane junak skozi zaprto okno, da si reši svobodo. Če bi šlo za resnične šipe, bi bila stvar seveda huda. V prvih časih filma se je dogajalo, da se je ta ali oni igralec na ta način hudo ranil. Sedaj te nevarnosti ni več, kajti danes izdelujejo takšne ši-

Madžarske zahteve podpira Italija, Nemčija pa bi bila pripravljena pristati ali na odstop obmejnega ozemlja ter prehoda ali koridorja do ozemlja Sekelijeve ob Karpatih.

Romunija, ki je izgubila po Rusiji že Besarabijo in Bukovino, se trudi na vse načine, da bi obdržala vsaj še nekaj od povojne pridobitve. Njen zagovornik je Nemčija, kateri se skušajo Romuni približati v vsakem oziru. Romunija je dobila vlado po nemški želji, odpustila je angleške inženirje iz petrolejske industrije, preganjala bo judovstvo, uvedla bo splošno dolžnost dela za vse moške in ženske nad 16 letom, s čimer bo državi na razpolago nad štiri milijone delovnih moči. Romunija bo dalje tudi vključena v gospodarski sestav rajha. Da bi se še bolj prikupila Nemčiji, je izstopila iz Zveze narodov in dala aretirati nad 500 komunistov.

Vzporedno z Madžarsko hoče Bolgarija uveljaviti svoje zahteve po Dobrudži, katero ima Romunija v svojih rokah kot povojno nagrado. Bolgari skušajo doseči svoj cilj s pomočjo sovjetske Rusije, ki drži zbrane močne divi-

zije ob madžarski meji in lahko vsak čas pritise na Madžarsko z zahtevo po odstopu Podkarpatske Rusije, ki jo je zasedla Madžarska po zlomu Češkoslovaške.

Glede spora med Romunijo in Madžarsko so bili v Monakovem sprejeti sklepi, ki pa ne bodo takoj izvedeni, ker so potrebna poprej še pogajanja z Romunijo. Nemčija in Italija sta obrazložili v Monakovem Madžarski, da ne bi nikakor koristilo ne Nemcem in ne Italijanom, ako bi se madžarsko-romunski spor reševal z orožjem. Italiji in Nemčiji sta v sedanjem položaju enako potrebni Madžarska in Romunija. Radi te nujne potrebe se mora najti način prijateljskega sožitja. Madžarskima državnikoma je bilo v Monakovem nasvetovano, naj pristaneta na trenutni položaj, ki bi lahko postal usodepolen, ako bi se spoprijeli obe sosedji z orožjem.

S sigurnostjo lahko pričakujemo, da se bodo začela v kratkem pogajanja med Budimpešto in Bukarešto. Ako bi pa ta pogajanja ne dovedla do uspeha, bosta nastopili Nemčija in Italija kot razsodnik.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Naš odločen mož umrl pri Sv. Martinu pri Vurbergu. V Gospodu je umrl v 66. letu starosti najodličnejši naš faran Ivan Klemenčič, veleposestnik, bivši župan, farni oče ubogih, sloviti sadjar in vinogradnik, zaveden Slovenec, zvest pristaš bivše SLS in sedanje JRZ, neomajan katoličan ter znan javni delavec. Pogreb blagega pokojnika je bil 11. julija na domače pokopališče. Udeležba iz domačih in sosednjih župnij je bila naravnost veličanska. Posebno moških je bilo veliko število. Pogrebne svečanosti je vodil stolni župnik, dekan in kanonik g. Umek ob asistenci šestih gg. duhovnikov. Mašo za dušnico je služil rajnikov osebni prijatelj domači g. župnik Lajnšič. Krsto je krasilo nad 20 lepih vencev. Zadnjo čast so izkazali blagopokojnemu domači gasilci, katerih častni član je bil in velik podpornik. Sloves so počastili tudi domači pevci. Iz Maribora in Ptuja je prišlo na pogreb lepo število odličnikov. Ob grobu so se poslovili od očeta Klemenčiča: stolni župnik Umek, domači župnik Lajnšič, trgovec Kostajnshek, načelnik okrajnega cestnega odbora Zebot, v imenu sorodnikov dr. Toplak in brat nadučitelj Klemenčič, ki je prečital ganljivo pismo viničarjev in delavcev, ki so se umrlemu gospodarju-očetu zahvaljevali za njegove številne dobrote, ki jim jih je izkazal. Blagi pokojnik, zaveden Slovenec in veren katoličan ter dobričina, naj Ti bo Bog bogat plačnik za Tvoja dobra dela za narod!

Smrt vzorne matere in žene pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Pri nas smo pokopali vzorno ženo in mater Pen Nežiko, staro komaj 46 let, sestro mariborskega g. župnika p. Valerijana Landergotta in p. Emerika Landergotta, gvar-

dijana v Nazarjih. Kako zelo je bila pokojna priljubljena, je pokazal veličasten pogreb, kakor jih je malo pri Sv. Trojici. Bila je tudi dobra članica cerkvenih organizacij, kakor III. reda in ženske Marijine družbe; bila je izredno gostoljubna in sploh jo je krasilo mnogo lepih čednosti. Za njo žaluje neotolajljiv mož in trije nedorasi otroci; žaluje vsa župnija in vsi, ker nam je bila vsem kakor dobra mati. Naj počiva v Bogu, preostale pa naj tolaži večni Stvarnik!

Umrl je mož, kakršnih je malo pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Pretekli mesec so žalostno zapeli zvonovi in oznanili, da Andreja Krajncja v Lahoncih ni več. Umrl je mož, kakršnih je danes malo. V njegovo hišo je nad 30 let zahajal »Slov. gospodar«. Bil je zaveden katoliški mož, ki je vedno in povsod znal neustrašeno pokazati svoje katoliško prepričanje in zavednost. Umrl je v starosti 66 let. Ni bilo v okolici človeka, kateremu ne bi v sili pomagal. V noči 17. junija ob 11 je potolažen po zastopnikih Njega, ki življenje daje in ga ima edini pravico jemati, izdihnil svo-

jo plemenito dušo. — Dva dni pozneje so zopet zapeli zvonovi. Umrl je njegov najboljši sosed Jakob Blagovič. V življenju sta bila velika prijatelja in tudi na poslednjem domovanju sta blizu skupaj. Bila sta plemenita človeka, kakršnih danes, žal, primanjkuje. Ljubila sta slovensko zemljo, ki ju danes pokriva. Bog jima bodi večni plačnik!

Umrl boter nad sto otrokom. Na veselem griču v Malem Okiču pri Sv. Barbari v Halozah je umrl daleč okrog poznani možak Belšak Jurij, bivši kmet, rojen 16. aprila 1848. Bil je ugleden mož, saj je bil 45 let nepretrgoma občinski odbornik in od leta 1907. cerkveni ključar podružnice sv. Elizabete ter upravitelj treh cerkvenih goric. Rajni Jurij je bil tudi soustanovitelj posojilnice pri Sv. Barbari v Halozah. Bil je boter nad sto otrokom. Popotniki, reveži in berači so dobili hrano in prenočišče, potrebnega ni pustil brez okrepljenja mimo svoje hiše. Kakor je bil sam krščanskega mišljenja in delovanja, tako je vzgojil tudi svojo družino. Večkrat je bil spreviden. Kakršno je bilo njegovo življenje, takšna je bila tudi njegova smrt: mirna in lahka. Kot dober, izkušen gospodar je tudi vse svoje otroke spravil do kruha, najmlajšemu Lojzku pa je izročil domačijo, da vodi rodbinski ugled in ime z očetovimi lastnostmi in čednostmi naprej. Usoda pa ni prizanašala pokojnemu. Pred 28 leti je postal vdovec. Na bojišču sta mu padla dva sina, eden pa se doma ponesrečil pri streljanju z mošnjakom. Lepega pogreba iz Okiča do pokopališča se je udeležilo mnogo ljudi. Hčerka Barika, ki je v daljnem Mostarju v Hercegovini kot usmiljenka z imenom s. Elvarista, ni mogla priti na pogreb. G. župnik je v dveh govorih omenil rajnikovo vernost in vnetost, saj je prvi prišel v nedeljo zjutraj k cerkvi. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil od začetka. Nosili so ga cerkveni ključarji. Vsem žalujočim naše sožalje, rajnemu pa večni mir in pokoj!

Umrla po hudem trpljenju. V celjski bolnišnici je umrla 5. julija Vido Jullijana, vdova iz Malebreze pri Sv. Rupertu nad Laškimi, p. d. Boštjanova mati. Hudo preskušana mati in vdova je po rani smrti svojega moža, ki je umrl v začetku svetovne vojne, živela na stare dni v velikem trpljenju in boleznih v hišici svojega sina Antona. S svojo po kapi ohromelo nadložno hčerko Franciško je iskala olajšave v celjski bolnišnici; ko se je 5. julija hotela vrniti v Sv. Rupert na svoj dom, jo je nenadoma obiskala smrt in jo rešila nadaljnjega trpljenja. Dobra, trdo preskušana mati, počivaj v miru!

Nostradamus je že davno napovedal to vojno

Zanimive prerokbe, ki se presenetljivo točno izpolnjujejo

Leta 1555. je izšla v Franciji zanimiva knjiga, ki jo je spisal znani francoski učenjak in zdravnik Mihael Nostradamus (1503—1566). V tej knjigi je Nostradamus v verzih opisal usodo evropskih držav in sveta za 23 stoletij naprej. Že za časa njegovega življenja so vzbujale prerokbe silno pozornost, saj je napovedal med drugim tudi nesrečno smrt kralja Henrika II., ki je bil ubit na turnirju. Tudi poznejša zgodovina je pokazala, da je Nostradamus presenetljivo točno napovedal vse velike izpremembe, ki so se v Evropi v zadnjih

dile prerokbe silno pozornost, saj je napovedal med drugim tudi nesrečno smrt kralja Henrika II., ki je bil ubit na turnirju. Tudi poznejša zgodovina je pokazala, da je Nostradamus presenetljivo točno napovedal vse velike izpremembe, ki so se v Evropi v zadnjih

pe za filmske posnetke iz — sladkorja. Šipe iz sladkorja so steklenim šipam zelo podobne.

Električni prst. Neki ameriški profesor je nedavno napravil zanimiv izum, ki naj slepcem omogoči čitanje navadnih časopisov. Gre za »električni prst«, ki se na prst natakne in 20-krat ojači globelice in višine, ki jih tisk napravi v papir. Slepec je na ta način mogoče otipavati navadni tisk tako kakor posebno pisavo, ki jo imajo slepci.

Operacija 500 letne ilipe. Na pokopališču poleg prastare avstrijske samostanske cerkve Mil-dense imajo 500 letno lipo, ki je popolnoma votla. Sedaj so to lipo po navetu »drevesnega doktorja« dr. Hogana z Dunaja ohranili. Izsušeni les so odstranili in no-

bo branil, za svojo čast bo dal vse, naj stane, kar hoče. Še jutri pojde v mesto k doktorju Hudniku. Saj ta mu je to žensko priporočal, naj ga zdaj tudi varuje pred njenimi spletkami...

Čez nekaj časa se je Končnik usedel spet za mizo, jel je po predalih brskati in pregledovati papirje. Tedaj se je nameril na obdrgnjeno fotografijo. Bila je slika njegove žene: v vsej dekliski lepoti se mu je nasmehnila. Z vročim pogledom je zastrmel v njo, potem jo je spustil na mizo, obraz se mu je spačil, iz prs se mu je izvil bolesten vzdih.

Odkar mu je Tilka odšla, je Končnik preživel hude čase. Že devet mesec se je bližal kraju in zaman je upal, da se bo vrnila. Sprva si je domišljjal, da je Tilka vse preveč zaljubljena vanj, da bi mogla dolgo biti brez njega. Misli je, da se bo kmalu skesala in se bo ponižno vrnila. Ko pa so minuli trije tedni, ko je minul mesec in se Tilka ni oglasila, se je zamislil in na dnu srca je začutil skoraj že nekakšno kesanje zaradi svoje mogočnosti in trmoglavosti. Kadar koli je odprl omaro, kjer je bila Tilkina obleka, ga je pri srcu zabodlo. Še bolj ga je bolelo, kadar je gledal otroka; Katra je sicer zvesto skrbela zanj, ali očitno je bilo, da jima manjka mama. Večkrat sta spraševala, kje je mamica in če jima bo kaj lepega prinesla. Tedaj jima je oče zmeraj kupil igrače in vsakokrat novih igrač, tako da otroka nista utegnili dalje misliti. Bil je tudi mnogo zraven nju, pestoval ju

je in se igral z njima in jima je izpolnil vsako željo. Saj ni imel nikogar več, ki bi mu mogel posvetiti svojo ljubezen, kakor nju. Tončka je jima bil kot sebi v spalnico. Deček se je večkrat v spanju zajokal in začel klicati mamo. Tedaj je očeta vsakokrat obšlo bridko sočutje; vzel je otroka v naročje, mu prijazno prigovarjal in ga na rokah zibal, dokler ni spet zaspal.

In čim dalje ni bilo glasu o ženi, tem bolj nemiren je postal. Kje neki je? Ali se ji je kaj zgodilo? Ali še živi? Ali ne bi bilo prav, ko bi jo šel iskat? Ne, nikoli — to bi mu bilo pod častjo. Sama se mora vrniti. Če se vrne, morda ji bo odpustil...

Konec septembra mu je Katra povedala, da je bila Tilka več tednov v bolnišnici in da je zdaj pri Mariji Pomagaj na Kranjskem, da pride spet malo k sebi. Tedaj so ga obšle hude skrbi. Ali bo ozdravela? Peljal bi se k njej ali vsaj denarja bi ji poslal. Saj tisto malo, kar ga je vzela s seboj, je morala že zdavnaj porabiti... Morda je očetu pisala in ji je ta poslal denar? Da, gotovo. Zakaj ni pisala njemu, svojemu možu? Seveda, ker je preponosna. Pa ima on tudi svoj ponos. Saj bi ji poslal, ko bi se ne bal, da mu utegne denar vrniti in ga pred vsem svetom osramotiti...

Ko je čez nekaj časa izvedel, da ji je tako dobro, da se ni več bati zanj, mu je spet odleglo in jel se je vdati novim domišljijam. Sklepal je, da se mora Tilki zelo tožiti po domu, ko pošilja Katri po ovinkih pošte, in da

Madžarske zahteve podpira Italija, Nemčija pa bi bila pripravljena pristati ali na odstop obmejnega ozemlja ter prehoda ali koridorja do ozemlja Sekeljev ob Karpatih.

Romunija, ki je izgubila po Rusiji že Besarabijo in Bukovino, se trudi na vse načine, da bi obdržala vsaj še nekaj od povojne pridobitve. Njen zagovornik je Nemčija, kateri se skušajo Romuni približati v vsakem oziru. Romunija je dobila vlado po nemški želji, odpustila je angleške inženirje iz petrolejske industrije, preganjala bo judovstvo, uvedla bo splošno dolžnost dela za vse moške in ženske nad 16 letom, s čimer bo državi na razpolago nad štiri milijone delovnih moči. Romunija bo dalje tudi vključena v gospodarski sestav rajha. Da bi se še bolj prikupila Nemčiji, je izstopila iz Zveze narodov in dala aretirati nad 500 komunistov.

Vzporedno z Madžarsko hoče Bolgarija uveljaviti svoje zahteve po Dobrudži, katero ima Romunija v svojih rokah kot povojno nagrado. Bolgari skušajo doseči svoj cilj s pomočjo sovjetske Rusije, ki drži zbrane močne divi-

zije ob madžarski meji in lahko vsak čas pritise na Madžarsko z zahtevo po odstopu Podkarpatske Rusije, ki jo je zasedla Madžarska po zlomu Češkoslovaške.

Glede spora med Romunijo in Madžarsko so bili v Monakovem sprejeti sklepi, ki pa ne bodo takoj izvedeni, ker so potrebna poprej še pogajanja z Romunijo. Nemčija in Italija sta obrazložili v Monakovem Madžarski, da ne bi nikakor koristilo ne Nemcem in ne Italijanom, ako bi se madžarsko-romunski spor reševal z orožjem. Italiji in Nemčiji sta v sedanjem položaju enako potrebni Madžarska in Romunija. Radi te nujne potrebe se mora najti način prijateljskega sožitja. Madžarskima državnikoma je bilo v Monakovem nasvetovano, naj pristaneta na trenutni položaj, ki bi lahko postal usodepolen, ako bi se spoprijeli obe sosedji z orožjem.

S sigurnostjo lahko pričakujemo, da se bodo začela v kratkem pogajanja med Budimpešto in Bukarešto. Ako bi pa ta pogajanja ne dovedla do uspeha, bosta nastopili Nemčija in Italija kot razsodnik.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Naš odločen mož umrl pri Sv. Martinu pri Vurbergu. V Gospodu je umrl v 66. letu starosti najodličnejši naš faran Ivan Klemenčič, veleposestnik, bivši župan, farni oče ubogih, sloviti sadjar in vinogradnik, zaveden Slovenec, zvest pristaš bivše SLS in sedanje JRZ, neomajan katoličan ter znan javni delavec. Pogreb blagega pokojnika je bil 11. julija na domače pokopališče. Udeležba iz domačih in sosednjih župnij je bila naravnost veličanska. Posebno moških je bilo veliko število. Pogrebne svečanosti je vodil stolni župnik, dekan in kanonik g. Umek ob asistenci šestih gg. duhovnikov. Mašo za dušnico je služil rajnikov osebni prijatelj domači g. župnik Lajnšič. Krsto je krasilo nad 20 lepih vencev. Zadnjo čast so izkazali blagopokojnemu domači gasilci, katerih častni član je bil in velik podpornik. Sloves so počastili tudi domači pevci. Iz Maribora in Ptuja je prišlo na pogreb lepo število odličnikov. Ob grobu so se poslovili od očeta Klemenčiča: stolni župnik Umek, domači župnik Lajnšič, trgovec Kostajnshek, načelnik okrajnega cestnega odbora Zebot, v imenu sorodnikov dr. Toplak in brat nadučitelj Klemenčič, ki je prečital ganljivo pismo viničarjev in delavcev, ki so se umrlemu gospodarju-očetu zahvaljevali za njegove številne dobrote, ki jim jih je izkazal. Blagi pokojnik, zaveden Slovenec in veren katoličan ter dobričina, naj Ti bo Bog bogat plačnik za Tvoja dobra dela za narod!

Smrt vzorne matere in žene pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Pri nas smo pokopali vzorno ženo in mater Pen Nežiko, staro komaj 46 let, sestro mariborskega g. župnika p. Valerijana Landergotta in p. Emerika Landergotta, gvar-

dijana v Nazarjih. Kako zelo je bila pokojna priljubljena, je pokazal veličasten pogreb, kakor jih je malo pri Sv. Trojici. Bila je tudi dobra članica cerkvenih organizacij, kakor III. reda in ženske Marijine družbe; bila je izredno gostoljubna in sploh jo je krasilo mnogo lepih čednosti. Za njo žaluje neotolajljiv mož in trije nedorasi otroci; žaluje vsa župnija in vsi, ker nam je bila vsem kakor dobra mati. Naj počiva v Bogu, preostale pa naj tolaži večni Stvarnik!

Umrl je mož, kakršnih je malo pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Pretekli mesec so žalostno zapeli zvonovi in oznanili, da Andreja Krajncja v Lahoncih ni več. Umrl je mož, kakršnih je danes malo. V njegovo hišo je nad 30 let zahajal »Slov. gospodar«. Bil je zaveden katoliški mož, ki je vedno in povsod znal neustrašeno pokazati svoje katoliško prepričanje in zavednost. Umrl je v starosti 66 let. Ni bilo v okolici človeka, kateremu ne bi v silil pomagati. V noči 17. junija ob 11 je potolažen po zastopnikih Njega, ki življenje daje in ga ima edini pravico jemati, izdihnil svo-

jo plemenito dušo. — Dva dni pozneje so zopet zapeli zvonovi. Umrl je njegov najboljši sosed Jakob Blagovič. V življenju sta bila velika prijatelja in tudi na poslednjem domovanju sta blizu skupaj. Bila sta plemenita človeka, kakršnih danes, žal, primanjkuje. Ljubila sta slovensko zemljo, ki ju danes pokriva. Bog jima bodi večni plačnik!

Umrl boter nad sto otrokom. Na veselem griču v Malem Okiču pri Sv. Barbari v Halozah je umrl daleč okrog poznani možak Belšak Jurij, bivši kmet, rojen 16. aprila 1848. Bil je ugleden mož, saj je bil 45 let nepretrgoma občinski odbornik in od leta 1907. cerkveni ključar podružnice sv. Elizabete ter upravitelj treh cerkvenih goric. Rajni Jurij je bil tudi soustanovitelj posojilnice pri Sv. Barbari v Halozah. Bil je boter nad sto otrokom. Popotniki, reveži in berači so dobili hrano in prenočišče, potrebnega ni pustil brez okrepljenja mimo svoje hiše. Kakor je bil sam krščanskega mišljenja in delovanja, tako je vzgojil tudi svojo družino. Večkrat je bil spreviden. Kakršno je bilo njegovo življenje, takšna je bila tudi njegova smrt: mirna in lahka. Kot dober, izkušen gospodar je tudi vse svoje otroke spravil do kruha, najmlajšemu Lojzku pa je izročil domačijo, da vodi rodbinski ugled in ime z očetovimi lastnostmi in čednostmi naprej. Usoda pa ni prizanašala pokojnemu. Pred 28 leti je postal vdovec. Na bojišču sta mu padla dva sina, eden pa se doma ponesrečil pri streljanju z mošnjakom. Lepega pogreba iz Okiča do pokopališča se je udeležilo mnogo ljudi. Hčerka Barika, ki je v daljnem Mostarju v Hercegovini kot usmiljenka z imenom s. Elvarista, ni mogla priti na pogreb. G. župnik je v dveh govorih omenil rajnikovo vernost in vnetost, saj je prvi prišel v nedeljo zjutraj k cerkvi. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil od začetka. Nosili so ga cerkveni ključarji. Vsem žalujočim naše sožalje, rajnemu pa večni mir in pokoj!

Umrla po hudem trpljenju. V celjski bolnišnici je umrla 5. julija Vido Jullijana, vdova iz Malebreze pri Sv. Rupertu nad Laškimi, p. d. Boštjanova mati. Hudo preskušana mati in vdova je po rani smrti svojega moža, ki je umrl v začetku svetovne vojne, živela na stare dni v velikem trpljenju in boleznih v hišici svojega sina Antona. S svojo po kapi ohromelo nadložno hčerko Franciško je iskala olajšave v celjski bolnišnici; ko se je 5. julija hotela vrniti v Sv. Rupert na svoj dom, jo je nenadoma obiskala smrt in jo rešila nadaljnjega trpljenja. Dobra, trdo preskušana mati, počivaj v miru!

Nostradamus je že davno napovedal to vojno

Zanimive prerokbe, ki se presenetljivo točno izpolnjujejo

Leta 1555. je izšla v Franciji zanimiva knjiga, ki jo je spisal znani francoski učenjak in zdravnik Mihael Nostradamus (1503—1566). V tej knjigi je Nostradamus v verzih opisal usodo evropskih držav in sveta za 23 stoletij naprej. Že za časa njegovega življenja so vzbujale prerokbe silno pozornost, saj je napovedal med drugim tudi nesrečno smrt kralja Henrika II., ki je bil ubit na turnirju. Tudi poznejša zgodovina je pokazala, da je Nostradamus presenetljivo točno napovedal vse velike izpremembe, ki so se v Evropi v zadnjih

dile prerokbe silno pozornost, saj je napovedal med drugim tudi nesrečno smrt kralja Henrika II., ki je bil ubit na turnirju. Tudi poznejša zgodovina je pokazala, da je Nostradamus presenetljivo točno napovedal vse velike izpremembe, ki so se v Evropi v zadnjih

pe za filmske posnetke iz — sladkorja. Šipe iz sladkorja so steklenim šipam zelo podobne.

Električni prst. Neki ameriški profesor je nedavno napravil zanimiv izum, ki naj slepcem omogoči čitanje navadnih časopisov. Gre za »električni prst«, ki se na prst natakne in 20-krat ojači globelice in višine, ki jih tisk napravi v papir. Slepec je na ta način mogoče otipavati navadni tisk tako kakor posebno pisavo, ki jo imajo slepci.

Operacija 500 letne ilipe. Na pokopališču poleg prastare avstrijske samostanske cerkve Mil-dense imajo 500 letno lipo, ki je popolnoma votla. Sedaj so to lipo po nasvetu »drevesnega doktorja« dr. Hogana z Dunaja ohranili. Izsušeni les so odstranili in no-

bo branil, za svojo čast bo dal vse, naj stane, kar hoče. Še jutri pojde v mesto k doktorju Hudniku. Saj ta mu je to žensko priporočal, naj ga zdaj tudi varuje pred njenimi spletkami...

Čez nekaj časa se je Končnik usedel spet za mizo, jel je po predalih brskati in pregledovati papirje. Tedaj se je nameril na obdrgnjeno fotografijo. Bila je slika njegove žene: v vsej dekliski lepoti se mu je nasmehnila. Z vročim pogledom je zastrmel v njo, potem jo je spustil na mizo, obraz se mu je spačil, iz prs se mu je izvil bolesten vzdih.

Odkar mu je Tilka odšla, je Končnik preživel hude čase. Že deveti mesec se je bližal kraju in zaman je upal, da se bo vrnila. Sprva si je domišljjal, da je Tilka vse preveč zaljubljena vanj, da bi mogla dolgo biti brez njega. Mislil je, da se bo kmalu skesala in se bo ponižno vrnila. Ko pa so minuli trije tedni, ko je minul mesec in se Tilka ni oglasila, se je zamislil in na dnu srca je začutil skoraj že nekakšno kesanje zaradi svoje mogočnosti in trmoglavosti. Kadar koli je odprl omaro, kjer je bila Tilkina obleka, ga je pri srcu zabodlo. Še bolj ga je bolelo, kadar je gledal otroka; Katra je sicer zvesto skrbela zanj, ali očitno je bilo, da jima manjka mama. Večkrat sta spraševala, kje je mamica in če jima bo kaj lepega prinesla. Tedaj jima je oče zmeraj kupil igrače in vsakokrat novih igrač, tako da otroka nista utegnili dalje misliti. Bil je tudi mnogo zraven nju, pestoval ju

je in se igral z njima in jima je izpolnil vsako željo. Saj ni imel nikogar več, ki bi mu mogel posvetiti svojo ljubezen, kakor nju. Tončka je jima bil kot sebi v spalnico. Deček se je večkrat v spanju zajokal in začel klicati mamo. Tedaj je očeta vsakokrat obšlo bridko sočutje; vzel je otroka v naročje, mu prijazno prigovarjal in ga na rokah zibal, dokler ni spet zaspal.

In čim dalje ni bilo glasu o ženi, tem bolj nemiren je postal. Kje neki je? Ali se ji je kaj zgodilo? Ali še živi? Ali ne bi bilo prav, ko bi jo šel iskat? Ne, nikoli — to bi mu bilo pod častjo. Sama se mora vrniti. Če se vrne, morda ji bo odpustil...

Konec septembra mu je Katra povedala, da je bila Tilka več tednov v bolnišnici in da je zdaj pri Mariji Pomagaj na Kranjskem, da pride spet malo k sebi. Tedaj so ga obšle hude skrbi. Ali bo ozdravela? Peljal bi se k njej ali vsaj denarja bi ji poslal. Saj tisto malo, kar ga je vzela s seboj, je morala že zdavnaj porabiti... Morda je očetu pisala in ji je ta poslal denar? Da, gotovo. Zakaj ni pisala njemu, svojemu možu? Seveda, ker je preponosna. Pa ima on tudi svoj ponos. Saj bi ji poslal, ko bi se ne bal, da mu utegne denar vrniti in ga pred vsem svetom osramotiti...

Ko je čez nekaj časa izvedel, da ji je tako dobro, da se ni več bati zanj, mu je spet odleglo in jel se je vdati novim domišljijam. Sklepal je, da se mora Tilki zelo tožiti po domu, ko pošilja Katri po ovinkih pošte, in da

400 letih izvršile. Med drugim je zelo podrobno opisal francosko revolucijo, slavo in padec Napoleona, izpremembe v drugih evropskih državah, zlasti atentate na vladarje. V sedanji dobi so njegova prerokovanja vzbudila spet silno zanimanje, ker se čudovito izpolnjujejo vsi dogodki, katere je jasnovidec pred 400 leti napovedal. Nostradamus je napovedal izbruh in potek pretekle svetovne vojne — med drugimi tudi sarajevski atentat, polom osrednjih velesil, ustanovitev Društva narodov ter njegov razid, atentat na našega kralja Aleksandra v Marseillu, nastop evropskih diktatorjev Mussolinija in Hitlerja, boljševiško revolucijo v Rusiji, nastop ljudske fronte v Španiji, špan-

sko revolucijo, pričetek sedanje vojne z zasedbo Češkoslovaške, poraz Poljske in Francije v tej vojni, napad na Anglijo, vstop Italije v vojno, povrh pa tudi uporabo najnovejših bojnih sredstev in orožij: letal, tankov, podmornic, strupenih plinov in padalcev. Nostradamusova prerokovanja, ki se v originalu hranijo v vatikanski knjižnici, so bila že zdavnaj prevedena v vse evropske jezike. Bavili so se z njimi številni učenjaki, ki so izdali posebne razlage. Mnogi so jim oporekali verjetnost, toda zgodovina, predvsem pa dogodki sedanje vojne, dajejo Nostradamusu prav. — Silno so zanimive njegove napovedi o bodoči usodi Evrope po sedanji vojni.

prav strumno izvajale posamezne točke. Posebno lepo je bilo opazovati njih samaritanska dela. Sedaj imamo v Prekmurju že več ženskih odsekov, ki bodo posamezne gasilske čete izpopolnili ter bodo v primeru potrebe prav zadovoljivo lahko nadomestovali moške moči.

Crensovel. Preteklo nedeljo je Vsemogočnemu daroval prvo nekrvavo daritev g. Ivan Kolenko. Slovesnosti se je udeležilo mnogo vernikov iz vseh delov širnega Prekmurja. Bog blagoslovi novomašnikovo delo v obširnem vinogradu Gospodovem! — Prve dni prihodnjega meseca bo naše Prosvetno društvo na sejmišču, ki je že temu primeru urejeno, postavilo spomenik v svetovni vojni padlim vojakom. Kip je delo akademskega slikarja Tineta Kosa iz Ljubljane ter predstavlja steber, v katerega bodo vklesana imena vojnih žrtev, ter kip z angelom, ki drži v naročju mrtvega vojaka. Kip bo stal okrog 18.000 dinarjev.

Dopisi

Dravska dolina

Sv. Marija v Pušcavi. Romarska shoda na god sv. Ane, 26. julija, in v nedeljo po sv. Ani, dne 28. julija, bomo praznovali pri Sv. Mariji v Pušcavi s sledečim sporedom za oba dneva: od 5 do opoldne bo priložnost za sv. spoved. Spovedovalo bo več spovednikov. Ob 6 tiha sv. maša, ob 7 bo po prihodu vlakov pridiga, nato peta sv. maša; od 8 do 10 bo v kapeli sv. Ane na hribčku več sv. maš, ob 10 bo pridiga, nato peta sv. maša. V nedeljo, 28. julija, bo pred sv. mašo ob 10 še procesija s presv. Rešnjim Telesom. — Cerkveno predstojništvo.

Slovenske gorice

Marija Snežna. Huda toča, ki je oklestila velik del naše občine, posebno del Velke, Gradišče in Ploderšnice, je napravila ogromno škodo. Zrnja sploh ne bomo imeli. Ostalo je samo nekaj malega krompirja in koruze. Vinogradi in sadno drevje je čisto zbito. Več let ne bo sadu. Težko bo naše življenje! Ali vse bomo še potrpeči, samo da nam ohranijo pametni naši državniki ljubi mir! Hvaležni smo banski upravi in okrajnemu cestnemu odboru, da nam pomaga graditi potrebno cesto od cerkve proti Sv. Juriju.

Mislinska dolina

Podgorje. Letos smo v Podgorju obhajali praznik sv. Urha, farnega patrona, posebno slovesno. Ker je bil domači organist poklican na orožne vaje in drugega iz sosednje fare v nedeljo ne bi mogli dobiti, smo obhajali slovesnost lepe nedelje v četrtek, na god farnega patrona; ljudje so rekli, da smo obhajali »lepi četrtek«. Pa še drugo slovesnost smo obhajali ta dan: tukajšnji g. župnik Šimon Kotnik je namreč obhajal 25 letnico mašništva in 10 letnico župnikovanja v podgorski župniji. Na vse zgodaj na dan sv. Urha so že pritrkavali, zvonovi so vabili farane na slovesnost. Procesijo z Najsvetejšim je vodil g. nadžupnik Somrek ob asistenci šestih gospodov, pridigal je pa g. Stefancioza, provizor v Šmiklavžu.

V krasni pridigi je orisal tudi duhovniško življenje, značaj in delovanje našega slavičnega, g. Mihelič, kaplan iz Šmartna, pa, ki je vodil pevski zbor, je slajno zapel krasno pesem »Slavospev ob 25 letnici mašništva«. Kakor so lepe besede g. pridigarja segle vsem do srca, tako se je tudi ob tej pesmi orosilo marsikatero oko, vzkipela je iz src faranov še bolj pobožna molitev za draga nam srebrnomašnika, da bi ga Bog ohranil še mnogo let med nami, srečnega, zdravega in vedno tako vedrega!

Slovenska Krajina

Sobota. Z odlokom finančnega ministra je iz finančnega ministrstva v Beogradu premaščen k naši katastrski upravi g. Albin Pinter. — Bivši pisarniški oficial na našem okrajnem sodišču Stefan Friderich, ki je poneveril veliko vsoto pupilnega denarja, je odpuščen iz državne službe.

Cankova. V nedeljo, 7. julija, je v cerkvi sv. Jožefa daroval novo sv. mašo naš domačin g. Anton Žilavec. To je bila letos prva nova maša v Prekmurju in tej bo sledila cela vrsta drugih, ker je letošnje leto dalo precejšnje število delavcev v vinograd Gospodov.

Kupšinci. Pred nedavnim se je vrnil večni popotnik g. Vladislav Kondor z daljšega popotovanja po svetu. Imenovan je prepotoval že skoraj pol sveta ter se je naučil že deset jezikov. Po poklicu je karikaturist in je narisal že mnogo uglednih političnih in športnih osebnosti. V Sofiji je priredil razstavo svojih slik, ki jih je narisal na popotovanju po širnem svetu. O razstavi so pisali bolgarski časopisi obširne članke in se zelo pohvalno izrazili o njegovem delu. V tej zvezi so pisali tudi o tesnih vezeh med obema bratskima državama. G. Kondor je naš rojak, vendar pa že tako dolgo ni bil v domačem kraju, da je materin jezik že skoraj čisto pozabil. Po krajšem oddihu se bo vrnil nazaj v širni svet.

Krog. Prejšnjo nedeljo so bile pri nas velike okrožne gasilske vaje, katerih se je udeležilo lepo število ljudi. Posebno pozornost je vzbujal nastop ženskega odseka, ki šteje 24 članic, katere so

Haloze

Sv. Barbara v Halozah. Občnega zbora Vinarske zadruge, ki ima svoje prostore v Ptuj, se je udeležilo kljub slabemu vremenu lepo število združnikov. Po sklepu skupščine je poslovodja tolmačil združnikom rabo raznih strojev. Zlasti smo vsi občudovali nov velikanski hrastovinski sod, ki je največji v Jugoslaviji, saj drži 120 polovnjakov. Je kakor ogromna pošast. Izdelala ga je Sodaraka zadruga v Tacnu pri Ljubljani, kamor so ga hodili ljubljanci občudovati. Ta zadruga dobavlja tudi drugo posodo naši Vinarski zadrugi, ki je za enkrat s posodo dovolj preskrbljena, kar predstavlja tudi lepo vrednost.

Sv. Andraž v Halozah. Po vinogradih se je kljub skrbnemu škropljenju pojavila peronospora, ki nam hoče redke sad žlahtne trte popolnoma uničiti. Tudi živinsko krmo smo letos zelo težko spravili, ker vsak dan dežuje. — Naši možje so šli s trebuhom za kruhom. Odšli so mlatiti v hrvatsko Podravje, da si zaslužijo nekaj žita, s katerim bodo preživeli v prihodnji zimi sebe in svojo družino. Zares težko je življenje haloškega prebivalstva, ki nima doma toliko zaslužka in tudi ne pridelata toliko, da bi dostojno preživel sebe in svojo družino.

Savinjska dolina

Grizhe. Dne 21. julija se obhaja v Mariji lurški cerkvi v Grizah lepa nedelja. Z grica, na katerem se nahaja cerkev, je lep razgled po Savinjski dolini. Izletniki in romarji prijazno vabljeni!

Spodnji kraji

Sv. Vid pri Planini. Novo sv. mašo bo daroval v farni cerkvi sv. Vida naš domačin Luskar Jože v nedeljo, 21. julija. G. novomašnik se je ves čas svojega študija brgal ne samo za igre pri Prosvetnem društvu, marveč je poprijel tudi za delo, kjer je bilo treba. Vabimo ne samo domačine, marveč tudi sosedo v nedeljo v naš Sv. Vid, da v teh žalostnih časih z nami vsaj nekaj duhovnega veselja užijete! — Naše Prosvetno društvo ima v načrtu preureditev društvenega doma. Naročili smo že opeko za kritje. Sedaj nabiramo les. Vsi

ne bo več dolgo vzdržala na tujem. Ker se mu to pričakovanje ni izpolnilo, se je zagrizel v novo jezo proti ženi, češ da se ji še toliko ne zdi vreden, da bi mu poslala glas o sebi...

Zakaj je ne more pozabiti? Ali je tak slabč, da se bo vdal ženskim čustvom? Ne! Mož hoče biti, vsako misel na to trmasto žensko si hoče iz glave izbiti...

Ali čim bolj se je silil, tem bolj je živela Tilkina podoba v njegovih mislih in sanjah. Večkrat je segel celo po njeni sliki in jo je dolgo gledal. Potem ga je zopet zbudil njegov ponos, kar raztrgal bi bil fotografijo; ali raztrgal je ni...

Poleg teh notranjih bojev, ki so izvirali iz hrepenenja po ženi, hrepenenja, ki si ga ni hotel priznati, ki pa se mu je zaman upiral, so Jurija tlačile in tiščale še druge težave. Stari posli, ki so bili nekateri že dolga leta pri hiši, so vsi hkrati odpovedali in šli od hiše. Iz Šentanele in bližnje okolice je le še redko kdo prišel v njegovo gostilno. Na videz se Končnik za to ni zmenil, v resnici pa ga je strašno peklo, da so mu domačini obrnili hrbet. Vračal jim je, kjer je mogel, nagajal sosedom, se zapletal v tožbe, ki pa jih je po večini vse izgubil. S tem se je množila in večala njegova lastna zagrenjenost, množilo in večalo pa tudi sovraštvo v soseski. Advokat Hudnik mu je priskrbel same tuje posle in Končnik je dejal, da domačih noče, češ da niso kaj prida. Za gospodinjino si je že sredi junija najel Lizko Škerjanec, ki mu

jo je Hudnik prav posebno priporočil. Ta z vsemi žavbami namazana ženska se je kmalu usidrala v hiši. Juriju se je znala prikupiti, dajala mu je vse prav in ga je v njegovih preprih z domačini še podpirala. Ker ji je delo šlo od rok, tudi otrokoma je bila prijazna, marsikakega tujega gosta je tudi privabila, gospodarju je znala ustreči, je Jurij sčasoma res mislil, da bi brez nje ne moglo biti. Njenega lahkomišelnega vedenja ni opazil ali pa se je namenoma tako naredil. Da ima z advokatom Hudnikom svoje skrivnosti in da se rada smolita eden okoli drugega, tega še videl ni. Včasih se je še njemu, Juriju, hotela bolj približati, kakor je bilo prav, pa jo je ta vsakokrat osorno zavrnil in ji prepovedal vsako nedostojno nežnost. Ali ženska je bila prebrisana in se ni dala kar tako zavrniti, za vsako ceno se je hotela tako usidrati, da bi je ne bilo mogoče več iz hiše spraviti.

Proti koncu leta so jeli Šentaneleci to in ono o Končnikovi gospodinjji govoriti. Na njej so bile videti spremembe, ki jih večje oko ni moglo prezreti. Le Končnik ni videl ničesar, ker je bil bolj malo doma in je imel dovolj drugih skrbi. Dalj časa namreč se je že ukvarjal z mislijo, da bi domačijo v Šentanelu prodal in si zunaj v Podkancu kupil večjo kmetijo. Pogajanja so že precej dozorela, imel je že kupca in tudi z cenami so bili že skup. S Šentanelci je malo kaj govoril, za marnje pa tudi ni zvedel, ker se je vsak bal, češ Končnik vsakega kar toži.

(Dalje sledi)

tranjost votlega drevesa plombirali s pločvino. Na podoben način so rešili pred zobom časa že mnogo zgodovinsko ali rastlinsko dragocenih dreves.

Ubijanje s strahom. Rečeno, da se je nekdo »do smrti prestrašil«, uporabljamo brez posebnih misli. Čeprav se tu in tam dogodi, da nekdo iz strahu res umre, je treba vendar že mnogo tega. Toda za tigra je strah pripomoček, da pride do plena. Opazovali so, da se opice v krošnjah dreves zavoljo tigrskega tuljenja pogosto tako prestrašijo, da izgube razsodnost in ravnotežje ter padejo na tla, kjer postanejo tigru lahek plen. V tigrovem glasu mora biti nekaj posebnega, da na opice tako učinkuje.